

ബുത്ബ
10.9.2004
ബയ്ത്തുൽ ഇസ്ലാം,
ബൽജിയം.

സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം മത്സരിച്ച് മുന്നേറുക.

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ مَّا رُفِعَتْهَا نَالَتْ بِهَا مَأْتِبًا غَيْرًا ۚ لَئِن لَّمْ يَنتَهِ عَنِ ائْتِبَارِهَا كُفْرًا ۚ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ مَّا رُفِعَتْهَا نَالَتْ بِهَا مَأْتِبًا غَيْرًا ۚ لَئِن لَّمْ يَنتَهِ عَنِ ائْتِبَارِهَا كُفْرًا ۚ
مَا تَوَدَّؤُنَّ يَأْتِ بِكُرْهٍ لَّهِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ عَلَىٰ قَوْلِ
شَيْءٍ قَاتِلُونَ

ഞാനോതിയ വചനത്തിന്റെ തർജ്ജമ ഇങ്ങനെയാണ്.

“ഓരോരുത്തനും ഓരോ ലക്ഷ്യസ്ഥാനമുണ്ട്. അതിന്റെ നേർക്ക് അവൻ മുഖം തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ അഹമഹമികയാ മുന്നേറുക. നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ച് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരും. അല്ലാഹു താനുദ്ദേശിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യത്തിനും പൂർണ്ണമായും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.” (2:149)

നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്നതും, അതിൽ നിലകൊണ്ടാൽ മാത്രം പോര അഹമഹമികയാ മുന്നേറുന്നതും അല്ലാഹു തങ്ങളെ ഓരോ മുസൽമാന്റെയും കടമയായി ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളോട് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം മത്സരിച്ച് മുന്നേറാൻ കല്പിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു നന്മ അന്യരെക്കാൾ കുറയുന്നത് അവർക്കെങ്ങനെയാണ് സഹിക്കാൻ കഴിയുക? അവർ അന്യരെക്കാൾ മുന്നേറാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? കാരണം സൽക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്. അങ്ങനെയെങ്ങനെയാണ് വേണ്ടതും. കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ ഉത്തമ സൃഷ്ടികളാണ്. അവൻ പറയുന്നു:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُم
حَيْرَةُ اللَّهِ ۗ

“വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാരോ അവർ തന്നെയാണ് സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവും ഉൽക്കൃഷ്ടർ.” (98:8)

ഇസ്ലാം സ്വീകരിക്കുകയും, നബി (സ) തിരുമേനി ഉപദേശിക്കുകയും കല്പിക്കുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ച് മസീഹ് മഹ്ദി (അ)നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ ഉൾപ്പെട്ട് അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂൽ (സ)നോടും കൂടുതൽ ദൃഢകരമായ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങൾക്ക് വിജയത്തിന്റെതായ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവന്റെ തൃപ്തിയും കരസ്ഥമാക്കാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കു

ന്നെങ്കിൽ സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ മുന്നേറുക എന്ന ഒരേ ഒരു വഴിയല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയും നിങ്ങൾക്കില്ലതന്നെ. ഇതു തന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന. നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണെങ്കിൽ, ഉറച്ച മുസ്ലിംകളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് തുള്ളിച്ചാടേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു ഈ വഴി കാണിച്ചു തന്നതിന് നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണ്. അത് അവനി ലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിയാണ്. ലോകത്ത് വിവിധ സംഘടനകൾ ഉണ്ട്. അസോസിയേഷനുകൾ ഉണ്ട്. അവർക്ക് അവരുടെതായ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. വിവിധ തരത്തിലുള്ള മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ഉയർത്താറുണ്ട്. അതു കരസ്ഥമാക്കാൻ അവർ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യക്തിപരമായ നിലയിലും മനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടാകുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അത് കരസ്ഥമാക്കാൻ വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ, ഈ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ യെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം ഭൗതികതയാണ്. ഈ ഭൗതിക ഉദ്ദേശ്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ പര്യവസാനം ശുഭമായിരിക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു ആർക്കും നല്കിയിട്ടില്ല. അതിൽ ഒരു ജാമ്യവും ഇല്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂൽ(സ)യും പറഞ്ഞതും കാലത്തിന്റെ ഇമാം വിശദീകരിച്ചുതന്നതുമായ ഇസ്ലാമികാധ്യാപനങ്ങളനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ സൽക്കർമ്മങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ ലോകത്ത് ഉത്തമസൃഷ്ടികളായി തീരുമെന്ന് മാത്രമല്ല പരലോകത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നവരായിത്തീരുമെന്നും അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വലിയ വലിയ ലക്ഷ്യങ്ങളുമായി ഉയർന്നുവരുന്ന ഭൗതിക സംഘടനകൾ ലോകത്തുണ്ട്. രാജ്യത്ത് ഐക്യം സ്ഥാപിക്കുമെന്ന വാദവുമായിട്ടാണ് അവർ എഴുന്നേല്ക്കുന്നത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നന്മ നടപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഈ ഭൗതിക സംഘടനകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാത്തവയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നന്മ പരത്തുമെന്നും സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ള ഈ സംഘടനകൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാരണം പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയത്തിൽ നിന്നാണ്. അത് ഇക്കൂട്ടരിലുണ്ടാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ നിലനില്ക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വ്യക്തിപരവും രാജ്യപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വർഗീയമായ

താല്പര്യം മുന്നിൽ വരുന്നു. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തെ തടയാനും ഇവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് യു. എൻ. ഒ സ്ഥാപിതമായി. നോക്കുക, അതും ഇപ്പോൾ ചില ജനതകളുടെ കൈയിലാണ്. ഇപ്പോഴും അവസ്ഥ ആദ്യത്തേതുപോലെതന്നെയാണ്. ദരിദ്ര രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ മേൽ അക്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വരുമാനമാർഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കൈയിലെടുത്ത് കൊണ്ട് തങ്ങളുടേതായ നിബന്ധനകൾ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നു. സ്വന്തം താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ അവർക്ക് പേരിനുമാത്രം തൃപ്തമായ സഹായം നല്കുന്നു. സ്വന്തം നാടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി അവരുടെ വരുമാന മാർഗങ്ങളാണ് ചെലവഴിക്കുന്നത്. ദരിദ്ര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ പൊതുജനങ്ങൾ പട്ടിണികിടന്ന് മരിക്കുന്നു. ആരെങ്കിലും ശബ്ദിച്ചാൽ തോക്കിന്റെ മൂന കാണിച്ച് അവരെ നിശബ്ദരാക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ലോകത്ത് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നവരും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരും, ദരിദ്രരെ സേവിക്കുന്നവരും തങ്ങളാണെന്നാണ് അവർ വാദിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം പൊള്ളയായ വാദമാണ്. ഇക്കൂട്ടർക്ക് അതൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ആർക്കെങ്കിലും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്നുവെങ്കിൽ, അത് യഥാർത്ഥ മുസ്ലിംകൾക്ക് മാത്രമെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സത്യസന്ധരായ മുസ്ലിംകൾ അഹ്മദികൾ അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. കാരണം അവർ തന്നെയാണ് നബി (സ) തിരുമേനിയെ സത്യസന്ധമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ആ മഹാത്മാവിന്റെ ദാസനെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ.

നിങ്ങൾ നോക്കുക, എല്ലാം മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളും-ചിലരുടെ പക്കൽ എല്ലാ സാധന സാമഗ്രികളും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നില്ല. പരസ്പരം ശ്രദ്ധിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല. സമ്പന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒരൊറ്റ ദരിദ്രരാഷ്ട്രത്തെപോലും സഹായിക്കുന്നില്ല. അവരെക്കുറിച്ച് അക്കൂട്ടർക്ക് ഒരു ചിന്തയുമില്ല. സ്വന്തം സ്വത്തു കൊണ്ട് ദരിദ്ര രാഷ്ട്രങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനുപകരം സ്വയം ശരീരേച്ഛയ്ക്ക് അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സമ്പന്ന മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളെയെല്ലാം നിങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. സ്വന്തം സ്വത്ത് സ്വരൂക്ഷിച്ച് വെക്കുന്നതല്ലാതെ, അധികാരം കിട്ടിയാൽ ഏതെങ്കിലും ദരിദ്രരാഷ്ട്രത്തെ സമ്പത്ത് പോലും സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായി സ്വരൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യാത്തവരായി അവരെ നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയും.

അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിലോ സൂഷ്ടികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിലോ അവർക്ക് ഒരു ചിന്തയുമില്ല. ഇനി ഇവരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഇസ്ലാമിന് സേവനം ചെയ്യുന്നുവെന്ന വാദം ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഭീകര പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമെ ഇസ്ലാമിനെ വിജയിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നാണ്. ഭീകരവാദം

അല്ലാതെ അവർ സംസാരിക്കുന്നില്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ സൗന്ദര്യം കാണിക്കുന്നതിനുപകരം, അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്നവരാണിവർ. ഇവർ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നവർ അല്ല. ഇവർക്ക് ചെയ്യാനും കഴിയുകയില്ല. കാരണം ഇവർ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കല്പന ലംഘിച്ച്, അവിടത്തെ സത്യസന്ധനായ സ്നേഹിതനെ വിശ്വസിച്ചില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ ഒരു കുറവും ഇവർ വരുത്തിയില്ല. വ്യക്തിപരവും ഭൗതികവുമായ നേട്ടങ്ങളെ ഇവർ ദീനിനെക്കാൾ മുന്തിച്ചു. അതല്ലാതെ മറ്റൊരു ചിന്തയും ഇവർക്കില്ലാതായി. അവരുടെ ദീനീപരമായ കാര്യങ്ങളിലും ഭൗതികത അതിജയിച്ചുനിന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് ഭയം ഉണ്ടാകുന്നതിനുപകരം, അതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ മുല്ലമാരെ ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ പിന്നാലെ നടന്നു. പിന്നെങ്ങനെയാണ് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ മുൻകടക്കുക എന്ന കല്പന ഇവരുടെ ലക്ഷ്യമായിത്തീരുന്നത്? ഇന്ന് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ മുൻകടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതാരുടെയെങ്കിലും ലക്ഷ്യമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അഹ്മദികൾ മാത്രമാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഏതു സൽക്കാര്യങ്ങളിലാണ് നാം പരസ്പരം മുൻകടക്കേണ്ടത്? അല്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യാത്ത സൽക്കാര്യങ്ങളെന്താണ്? ഇന്ന് ഓരോ അഹ്മദിയിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ആ സൽക്കാര്യങ്ങൾ എന്താണ്? ഹുബുബുല്ലായും ഹുബുബുൽ ഇബാദും നിറവേറ്റലാണത്. അതായത് അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ സൂഷ്ടികളോടുമുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റുക. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമ എന്താണ്? അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയവും അവനോടുള്ള പേടിയും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കുക എന്നതാണ്. അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനും, അവന്റെ സാമീപ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനും അവനെ സ്മരിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരവസരവും പാഴാക്കിക്കളയാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. നമസ്കാരം ശരിയായ നിലയിൽ നിർവഹിക്കുകയെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. പുരുഷന്മാർ അഞ്ചു നേരവും പള്ളികളിൽ പോയി നമസ്കരിക്കുക. എല്ലായിടത്തും പള്ളികളില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്ത് ഇങ്ങനെ നിർവഹിക്കുക പ്രയാസമാണെന്ന് ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ശരിതന്നെ, എല്ലായിടത്തും പള്ളികളില്ല. എന്നാൽ, എവിടെയെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും സ്ഥലമുണ്ടാകും. മുഴുലോകവും മുസ്ലിംകൾക്കുവേണ്ടി പള്ളികളാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ജോലി ചെയ്യുന്ന സമയമുണ്ട്. ആ സമയത്തു ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുക എന്ന് ദുഷ്കരമായ പ്രവൃത്തിയാണ്. അതായത്, ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ജോലി ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാലം വരുമെന്നും, വേല ചെയ്യുന്നവർക്കും, ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും പ്രയാസങ്ങളുണ്ടാകുന്ന ഒരു കാലം വരുമെന്നും അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും അറിയില്ലായിരുന്നു

എന്നു തോന്നും അവരുടെ പറച്ചിൽ കേട്ടാൽ. അല്ലാഹു അദ്യശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവനാണ്. നാളെ എന്തുണ്ടാകുമെന്നും നൂറുവർഷത്തിനു ശേഷം എന്തുണ്ടാകുമെന്നും ആയിരം വർഷത്തിനുശേഷം എന്തുണ്ടാകുമെന്നും, അതിനു ശേഷം എന്തുണ്ടാകുമെന്നും, എങ്ങനെയുള്ള കാലം വരുമെന്നും അവനറിയാം. എന്നിട്ടും നമസ്കാരങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സൽക്കാരങ്ങളിൽ പദമുന്നുന്നവരായി പറയപ്പെടുമെന്ന് പറഞ്ഞു. സൽക്കാരങ്ങളിൽ ചരിക്കുന്നവരെന്ന് പറയപ്പെടും. ഇല്ലെങ്കിൽ മസീഹ് മഹ്ദിയെ വിശ്വസിക്കുന്നവരും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കല്പന അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്തെ ഇമാമിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരും ആയിട്ടും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നവരും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ആകുകയില്ല. കാരണം, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക എന്ന വ്യക്തമായ കല്പനയാണ് അല്ലാഹു തന്നിട്ടുള്ളത്. അവൻ പറയുന്നു:

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَآخِذُوا الزُّمُرُونَ
 تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فِي دِينِكُمْ سُرُورًا وَيَجْعَلْ لَكُمْ فِي دِينِكُمْ الْيُسْرَى
 (24:57)

നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, അതു പള്ളിയിൽ പോയി നിർവഹിക്കുകയും സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും റസൂൽ(സ)നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുക. സക്കാരതും ത്യാഗമാണ്. പുണ്യകർമ്മമാണ്. റസൂൽ(സ)നോടുള്ള അനുസരണമെന്ന് പറയുന്നത് കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുക എന്നതാണ്. നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ നന്മകൾ ചെയ്താൽ, നമസ്കാരം ജമാഅത്തോടുകൂടി കൃത്യസമയത്ത് നിർവഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

ഇല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാര്യം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട. സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരാണെന്ന നിങ്ങളുടെ വാദവും ശരിയല്ല. കാരണം കൃത്യസമയത്ത് നമസ്കരിക്കുന്നവരായിത്തീരുമ്പോഴാണ് സൽക്കാരങ്ങളിൽ ചരിക്കുന്നവരെന്നും അതിൽ മുൻ കടക്കുന്നവരെന്നും പറയപ്പെടുന്നത്. കൃത്യസമയത്ത് നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത് വളരെ ആവശ്യമാണ്. അവൻ പറയുന്നു:

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مِّنْ قَبْلِ هَٰذَا

“നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സമയ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നിർബന്ധ കൃത്യമാകുന്നു.” (4:104)

പുണ്യകർമ്മം എന്നു പറയുന്നത് ഒന്ന്, നമസ്കാരം ജമാഅത്തോടുകൂടി നിർവഹിക്കുക എന്നതാണ്. രണ്ട്, കൃത്യസമയത്ത് നിർവഹിക്കുക എന്നതാണ്. ഭൗതികമായ ഇടപാടുകളും, തൊഴിലുകളിലുള്ള തിരക്കും പണം സമ്പാദിക്കാനുള്ള അത്യാർത്തിയും നിങ്ങളെ നമസ്കാരത്തിൽനിന്ന് തടയുന്നു

വെങ്കിൽ അത് പുണ്യകർമ്മമല്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക. സ്വഹാബിമാർ നന്മകളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ എത്രമാത്രം ചിന്താകുലരായിരുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നിന്ന് ഇതു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ സാമ്പത്തിക ശേഷി കുറഞ്ഞവരും ദരിദ്രരുമായ സ്വഹാബിമാർ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അവർ വലിയ പരാതി എന്ന നിലയിൽ തന്നെ പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! ഞങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുന്നതുപോലെ പണക്കാരും നമസ്കരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ നോമ്പുപിടിക്കുന്നതുപോലെ പണക്കാരും നോമ്പു പിടിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ജീഹാദു ചെയ്യുന്നതുപോലെ പണക്കാരും ജീഹാദ് ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അവർ അധികമായി ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യം കൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതും കൂടി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അങ്ങ് ഞങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതന്നാലും.” നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ഓരോ നമസ്കാരത്തിനുശേഷവും മുപ്പത്തിമൂന്നുപ്രാവശ്യം സൂബ്ഹാനല്ലാഹ് എന്നും മുപ്പത്തിമൂന്നുപ്രാവശ്യം അൽഹംദുലില്ലാഹ് എന്നും മുപ്പത്തിനാല് പ്രാവശ്യം അല്ലാഹു അക്ബർ എന്നും പറയുക.”

ഇതു മുഖേന തങ്ങളും പണക്കാരുടെ നന്മകൾക്ക് തുല്യരായിത്തീരുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വഹാബത്ത് വളരെയെറെ സന്തോഷിച്ചു. അവരതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ, കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം പണക്കാർ ഈ പ്രവർത്തനരീതിയെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞു. അവരും തസ്ബീഹും തഹ്മീദും ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങി. ഈ സ്വഹാബിമാർ വീണ്ടും നബി(സ)യുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി, പണക്കാരും ഈ രീതി പിന്തുടർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും അവർ വീണ്ടും ഞങ്ങളെക്കാൾ മുൻകടന്നുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹു തആല ആർക്കെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യാൻ തൗഫീഖ് നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നെങ്കിൽ എനിക്കെങ്ങനെയാണ് അത് തടയാൻ കഴിയുക.”

നോക്കുക, എത്ര ഉത്സാഹത്തോടെയാണ് സ്വഹാബത്ത് നന്മ ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നത്. അവരിൽ വലിയ വലിയ വ്യാപാരികളുണ്ടായിരുന്നു. പണക്കാരാണായിരുന്നു. എന്നാൽ നന്മയിൽ പരസ്പരം മത്സരിച്ചു മുന്നേറുക എന്ന കല്പനയനുസരിച്ച് അതിരില്ലാത്തവണ്ണം അവർ പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു. ആ നന്മകളെ അല്ലാഹു എത്രത്തോളം ആദരിച്ചുവെന്ന് നോക്കുക. വ്യക്തിപരവും ജമാഅത്തിപരവുമായ നിലയിൽ അവർക്ക് നല്ലവണ്ണം അനുഗ്രഹം നല്കി. ഈ ഹദീസിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധമായ ശക്തിപ്രഭാവമനുസരിച്ച് സ്വഹാബത്ത്, അവർ പണക്കാരാവട്ടെ ദരിദ്രരാവട്ടെ

നമസ്കാരം നിർവഹിക്കൽ, നോമ്പുപിടിക്കൽ, ജിഹാദ്, ദാനധർമ്മങ്ങൾ തുടങ്ങി എല്ലാ സൽക്കാരങ്ങളിലും പരസ്പരം മത്സരിച്ച് മുന്നേറാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നവരായിരുന്നു അവർ. സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നവരുമായിരുന്നു. നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് സമസൃഷ്ടികളെ സേവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ നന്മകളിൽ മുൻകടക്കേണ്ടത് അഹ്മദികളായ നമുക്ക് ഇന്ന് അത്യാവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ നമസ്കാരം നാം നില നിറുത്തേണ്ടതായി വരും. അതിനെ മനോഹരമായ നിലയിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായി വരും. സമസൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകളും നിറവേറ്റേണ്ടതായി വരും. ഈ സമസൃഷ്ടിസേവനം എന്താണ്? നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളോട്, സഹോദരങ്ങളോട് നല്ല രീതിയിൽ പെരുമാറുക. ഏറ്റവുമധ്യം ഭർത്താവ് ഭാര്യയോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുക എന്നതും. ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റുക എന്നതുമാണ്. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ അവരുടെ ഇരുപക്ഷത്തുള്ള ബന്ധുക്കളോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റണം. ദരിദ്രരെ പരിചരിക്കണം. ജമാഅത്തിലും ഇതിന്റെ വിശാലമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതി നിലവിലുണ്ട്. ഇതിനു വിധേയരായി സാമ്പത്തിക ത്യാഗം ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ വളരെ വിശാലമായ നിലയിൽ തന്നെ അഗതികളേയും ദരിദ്രരേയും വിധവകളേയും നാം സഹായിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതിൽ നിങ്ങൾ പങ്കെടുക്കുക. കലഹങ്ങളിൽ നിന്നും വഴക്കുകളിൽ നിന്നും വിട്ടുനില്ക്കുക. വ്യാപാരപരമായ കാര്യങ്ങളിലും ദ്രോഹപ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ അധികമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവന്റെ മുതൽ വഞ്ചിച്ചു തിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരഹ്മദി ചിന്തിക്കാൻ പോലും പാടില്ല. അതിൽ നിന്ന് തികച്ചും വിട്ടുനില്ക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും ഇസ്തിഹ്ഫാർ ചെയ്തുകൊണ്ട്, അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി സൽക്കാരങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ഓരോ അഹ്മദിയും അത്യാധാനം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് സൽക്കാരങ്ങളിൽ നിലകൊള്ളുന്നവരാണെന്നും അതു പരത്തുന്നവരാണെന്നുമുള്ള നമ്മുടെ വാദത്തിൽ നാം സത്യവാന്മാരാകുന്നത്. നന്മകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പരസ്പരം മത്സരിച്ച് മുന്നേറുന്നവരാണെന്ന് പറയാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നാം ഭൗതികരേയും ഭൗതിക സംഘടനകളെപ്പോലെയുമായിത്തീരും. അവർ പറയുന്നതൊന്നും ചെയ്യുന്നത് മറ്റൊന്നുമായിരിക്കും. അല്ലാഹു നമ്മെ അങ്ങനെ ആക്കാതിരിക്കട്ടെ.

എനിക്കോർമ വരുന്നു. യൂറോപ്പിലെ ഒരു രാജ്യത്തെ വലിയ പ്രശസ്തനായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ നേതാവ് എന്നെ കാണുന്നതിനുവേണ്ടി വന്നു. 'ഞാൻ

ഇന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് വരികയാണ്, പരുടനം നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെ ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ഞങ്ങളൊരു വലിയ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യും ഇങ്ങനെ ചെയ്യും' എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് വളരെ വലിയ പുണ്യകർമ്മമാണ്. തീർച്ചയായും അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സമ്പന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾ ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. ഞാൻ ചോദിച്ചു, നിങ്ങളുടെ ഈ പദ്ധതി ആദ്യമായിട്ട് തുടങ്ങുന്നതാണോ അതോ ഇതിനുമുമ്പും ഇതുപോലുള്ള കമ്മിറ്റികൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഇതുപോലുള്ള നിരവധി പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ആ കമ്മിറ്റികളുടെ അവസാനം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു. ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് എത്ര രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ദാരിദ്ര്യമാണ് നിങ്ങൾ പരിഹരിച്ചത്? ഈ പദ്ധതികൾ നല്ലവണ്ണം നടന്നിരുന്നോ? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതു വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട ചോദ്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരും ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. മറുപടി നല്കാൻ ഭർത്താവിനോട് പറയുകയും ചെയ്തു. അവരും സാമൂഹിക പ്രവർത്തകയാണ്. അവരും ഒരു ആൻജിയോ എന്ന സംഘടന രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുമുഖേന ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി സഹായിക്കുന്നവരുമാണ്. മറ്റുചില ദൂരെ ദൂരെ ദേശങ്ങളിലും പോയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അവിടെപോയപ്പോൾ ഇവരെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. എന്തായാലും വ്യക്തിഗതമായ നിലയിൽ കാര്യപ്രവർത്തനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ആരെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സംഘടനകളുമായി ഈ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ അവർക്ക് സ്വന്തമായി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. ഈ ഭൗതിക സംഘടനകൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, പുണ്യം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയല്ല. സൽക്കാരങ്ങളിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറുന്നതിന് വേണ്ടിയുമല്ല.

ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ വ്യക്തിഗതമായ നിലയിൽ നല്ലവരുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. തങ്ങളുടെ നേട്ടം സഫലമാകുന്നതുവരെ മാത്രമെ ഈ സംഘടനകൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ. നിങ്ങൾ നോക്കുക, ഈ യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ അതിരില്ലാതെയാണ് ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളും പാനീയങ്ങളും പാഴാക്കിക്കളയുന്നത്. സേവന വികാരമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത് പാഴാക്കിക്കളയുന്നതിനുപകരം ആ ദരിദ്രരാഷ്ട്രങ്ങളെ

ളിലേക്ക് അതു കയറ്റി അയക്കാൻ സംവിധാനം ഉണ്ടാക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ നിരവധിയാളുകളുടെ വയറ് അതുകൊണ്ട് നിറയുമായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ കണക്കറ്റ് സഹായിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം അതല്ല. നന്മ ചെയ്തിട്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി കരസ്ഥമാക്കണമെന്നതല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

ഹസ്റത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ് (റ) ഇതു വിശദീകരിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടന്ന് പറയുന്നു. “ഇസ്ലാമും മറ്റു മതങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരുപാട് വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. അതു ഇസ്ലാമിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെ വ്യക്തമായും സ്ഥാപിക്കുന്നവയാണ്. അതിൽ ഏറ്റവും വലിയൊരു വ്യത്യാസം മറ്റു മതങ്ങൾ സൽക്കാരങ്ങളിലേക്ക് വിളിക്കുമ്പോൾ ഇസ്ലാം സൽക്കാരങ്ങളിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറാൻ വേണ്ടിയാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതായി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. പിന്നീട് സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറുക. ഒരാൾ മറ്റൊരാളെക്കാൾ മുന്നിലെത്താൻ ശ്രമിക്കുക. അല്ലാഹു തആല ഇവിടെ ‘ഇസ്തബാഖ്’ എന്ന പദമാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രത്യക്ഷമായി നോക്കിയാൽ ഇതിൽ ശീഘ്രതയും തീവ്രതയും ഇല്ല. അതു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രണ്ടാളുകൾ മടിച്ച മടിച്ച മുന്നോട്ടു പോകുമ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾ കുറച്ചെങ്കിലും മുമ്പിലെത്തിയാൽ നിഘണ്ടുവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയാൾ ‘ഇസ്തബാഖ്’ ചെയ്തു. അതായത് അന്യോന്യം മത്സരിച്ച് മുന്നേറി. ഇവിടെ മത്സരിച്ച് മുന്നേറുക എന്നത് ഓരോ വ്യക്തിയോടുമുള്ള കല്പനയാണ്. ഒരാൾ പരിശ്രമിച്ച് അല്പം മുമ്പിലെത്തിയാൽ, മറ്റെയാൾക്കുള്ള കല്പന അതിനെക്കാൾ മുമ്പിലെത്തുക എന്നതാണ്.” (തഹ്സീറെ കബീർ വാല്യം 2 പേജ് 255) ഇപ്രകാരം നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ഓട്ടമായിരിക്കും. സ്വഹാബത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് നിവേദനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവർ നന്മകളിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും മുന്നിൽ കടന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ തങ്ങളെക്കാൾ മുമ്പിലെത്തിയതെന്നോർത്ത് അവർ ആകുലപ്പെടുമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഈ അധ്യാപനമനുസരിച്ച് നന്മകളിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറേണ്ടതും അതിനുവേണ്ടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും പരിശ്രമിക്കേണ്ടതും, കഴിവും ശക്തിയും പൂർണ്ണമായും ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും ഓരോ അഹ്മദിയുടെയും നിർബന്ധകടമയാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും അല്ലാഹു വിവിധ കഴിവുകൾ നല്കിയിട്ടുണ്ട്. കുറഞ്ഞപക്ഷം അതനുസരിച്ചെങ്കിലും പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ഈ നന്മയിൽ മുന്നേറുന്നതിന് മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുകയും വേണം. ഒരാൾ നന്മയുടെ സ്ഥാനത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ളവരെയും അവിടം വരെ എത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. കാരണം നിങ്ങൾ സ്വയം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇഷ്ട

പ്പെടാനും കല്പനയുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നന്മയിൽ മുന്നിൽ കടക്കാനുള്ള ഓട്ടവും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, പരസ്പരം കണ്ടുകൊണ്ട് നന്മ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാകും. ഇതിൽ അസൂയ ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതു മുഖേന ആർക്കെങ്കിലും നഷ്ടം വരുത്തുന്നുവെന്ന ചിന്തയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. മറിച്ച് നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ശ്രമം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ തബ്ലീഗും ചെയ്യും. നന്മയിൽ മറ്റുള്ളവരെ ഒപ്പം ചേർത്തുനിർത്താനും, തിന്മയെ ഇല്ലാതാക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് കരുതരുത്. അങ്ങനെയല്ല. ഒരിക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ വരേണ്ടവരാണ് നിങ്ങൾ. നിങ്ങൾ എവിടെയാണെങ്കിലും ഒരുമിച്ചു കൂടി അല്ലാഹു തന്റെയടുത്തുകൊണ്ടുവരും. നിങ്ങൾ അലസരാണെങ്കിൽ, നന്മയ്ക്കായുള്ള ഓട്ടത്തിൽ പിന്നിലായിപ്പോയെങ്കിൽ, ആ അലസതയ്ക്കുള്ള മറുപടി പറയേണ്ടിവരും. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയപുത്രന്റെ ജമാഅത്തിൽ ചേർന്നുകൊണ്ട് സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു നിങ്ങൾ വാദിച്ചിരുന്നത്. ബയ്അത്ത് നിബന്ധനകളെ പൂർണ്ണമായും നിറവേറ്റുമെന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ, പ്രവർത്തനപരമായി നിങ്ങൾ ഒരു മടിയനെപ്പോലെയാണിരുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നതിലേക്കോ സമസൃഷ്ടികളോടുള്ള ബാധ്യത നിറവേറ്റുന്നതിലേക്കോ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞതുപോലെയാക്കെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നിങ്ങളായിരിക്കും വിജയം നേടുന്നവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നവർ.

ബലഹീനതകളൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടും ഈ നന്മകൾ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു തആല നിങ്ങളുടെ വികാരാവേശത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കാൻ തൗഫീഖ് നല്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. കാരണം അവൻ സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കാനും അതിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറാനും ഇനിയും സമയമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ കഴിവുകളോടും ശക്തികളോടും കൂടി പതുക്കെപ്പതുക്കെ നന്മയിൽ മുന്നോട്ടാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവുകളും ശക്തികളും അറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു. ഒറ്റക്കുതിപ്പിന് നന്മ സ്വായത്തമാക്കണമെന്നോ എല്ലാ നന്മയുടെയും ഉന്നതമായ നില കരസ്ഥമാക്കണമെന്നോ അല്ല അവൻ പറയുന്നത്. അവൻ പറയുന്നത് ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി നന്മകളിൽ ചുവടുവയ്ക്കുക എന്നാണ്. നിങ്ങളുടെ നടത്തം നിലച്ചുപോകരുത്. തിന്മകളെ പിന്നിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടേപോകുക. നന്മയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടുപോകുക. പിന്നെ ഓരോരുത്തരും നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിലേക്ക് നോക്കാനാണ് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതു മുഖേന നന്മയിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറാനുള്ള താല്പ

ര്യം ഉണ്ടാകും. മത്സരിച്ച് മുന്നേറാനുള്ള റൗണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതിന് സ്ഥിരനിഷ്ഠ പാലിക്കേണ്ടത് നിബന്ധനയാണ്. ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി പരമ്പരയായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായി വരും. ഹസ്റത്ത് മുസ്ലിം മൗഊദ് (റ) പറയുന്നു: നബി (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: മനുഷ്യൻ പതിവായി ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമ്മമാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. രോഗത്തിന്റെ അവസ്ഥ മുഷിപ്പിന്റേതല്ല, പ്രത്യുത ആരോഗ്യവാന്റെ ലക്ഷണമാണത്. മാനസികരോഗി ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. കരയാൻ തുടങ്ങിയാൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. തിന്നാൻ തുടങ്ങിയാൽ തിന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഉണർന്നാൽ ആഴ്ചകളോളം അവന് ഉറക്കം വരികയില്ല. ഈ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവന്റെ തീരുമാനത്തിന് പങ്കൊന്നുമില്ല. അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ആരും ചോദ്യം ചെയ്യുകയില്ല. എന്തിനാണ് കരയുന്നതെന്നോ ചിരിക്കുന്നതെന്നോ ആരും ചോദിക്കില്ല. മറിച്ച് അവനുവേണ്ടുന്ന ചികിത്സ നടത്തുന്നതാണ്. അവന്റെ ഉറക്കം അലസതയോ ഉണർവ് സാമർത്ഥ്യമോ ആയി ആരും കണക്കാക്കാറില്ല. ഇപ്രകാരം ആത്മീയാവസ്ഥയിലും മനുഷ്യന് ചില സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അത് പുറത്തുനിന്നുള്ള സ്വാധീനം കൊണ്ടോ, മാനസികമായ ന്യൂനത കൊണ്ടോ ഒരു പ്രത്യേകാവസ്ഥയുടെ പാരമ്യത്തിൽ അവനെക്കൊണ്ടേത്തീരുന്നു. നമസ്കരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ നമസ്കാരം തന്നെയായിരിക്കും. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ നമസ്കാരം പാടേ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ കഴിയും. ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് അവൻ നമസ്കരിച്ചിരുന്നത് ആത്മീയമായ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായതുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ്. കാരണം അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയാണ് അവൻ നമസ്കരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അതുപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നില്ല. കൂടുതൽ തിന്നുന്ന രോഗമോ കൂടുതൽ ഉറങ്ങുന്ന രോഗമോ പോലെ ഒരു രോഗമായിരുന്നു അത്. ഇപ്രകാരം കൂടുതൽ നമസ്കരിക്കുന്ന രോഗവും ഉണ്ടാകാം.

കുറച്ചുനാൾ ചെയ്തു, പിന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു, പിന്നെ ചെയ്തു എന്നത് സൽക്കർമ്മമല്ല. സൽക്കർമ്മമെന്ന് പറയുന്നത് പതിവായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയാണ്. അതുകൊണ്ട് സൽക്കർമ്മം ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ച് ചെയ്യുക. പിന്നീടതിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. സ്ഥിരനിഷ്ഠ കാണിക്കുക.

ചിലർക്ക് രോഗം പോലെ, ഹസ്റത്ത് മുസ്ലിം മൗഊദ് (റ) പറഞ്ഞതുപോലെ നന്മ ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ഭ്രാന്തുതന്നെ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ചില ഘട്ടങ്ങൾ വരുമ്പോൾ മറ്റു ദിശയിലേക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു. ആരിലേക്കിലും നിന്ന് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടമുണ്ടാകു

യോ, ഏതെങ്കിലും ഭാരവാഹിയിൽ നിന്നോ ഇമാമുസ്സലാത്തിൽ നിന്നോ വിഷമമുണ്ടാകുകയോ, ആരോടെങ്കിലും വഴക്കുണ്ടാകുകയോ വെറുപ്പുണ്ടാകുകയോ ചെയ്താൽ ഉടനെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതുതന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അത്തരം ഒരു പാട് ഉദാഹരണങ്ങൾ മുന്നിൽ വരാറുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ കൃത്രിമ സൽക്കർമ്മകാരികളായിരിക്കും. തങ്ങൾ ഒരുപാട് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുവെന്നും ഇനി അതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും അവർ കരുതുന്നു. പറഞ്ഞു: ഇതല്ല സൽക്കർമ്മം. സൽക്കർമ്മം എന്നുപറയുന്നത് പതിവായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും അതിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമാണ്. മരിക്കുന്നതുവരെ സൽക്കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതിലാണ് നിങ്ങളുടെ വിജയം. ഇതിലാണ് നിങ്ങളുടെ രക്ഷ. ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കൈവരിക്കാൻ കഴിയും. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് നാം എന്തുചെയ്യണമെന്ന് നബി (സ) തിരുമേനി പല രീതിയിലും പലഘട്ടങ്ങളിലും നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. അതിലെ ചില നിവേദനങ്ങൾ ഞാൻ കേൾപ്പിക്കാം.

ഹസ്റത്ത് അബൂഅയ്യൂബ് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകാൻ ഉതകുന്ന എന്തെങ്കിലും കാര്യം പറഞ്ഞുതരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നബി(സ) പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക. അവനോട് ഒന്നിനേയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക. നമസ്കാരം ജമാഅത്തായി അനുഷ്ഠിക്കുക. സക്കാത്ത് കൊടുക്കുക. രക്തബന്ധുക്കളോട് നല്ല രീതിയിൽ പെരുമാറുക.”

ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ നിബന്ധന അല്ലാഹുവിനോട് ആരെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. തൊഴിൽ, വ്യാപാരം, ഉദ്യോഗം, ഭാര്യ, മക്കൾ, ഭൗതികമായ ബന്ധങ്ങൾ ഒന്നും അല്ലാഹുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിന് വിഘ്നമാകരുത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തടസ്സമാകരുത്. ഇതിനുശേഷം ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കല്പന നമസ്കരിക്കുക എന്നതാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ മുമ്പേ പറഞ്ഞുവന്നതാണ്. ഇതിലേക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. സക്കാത്ത് കൊടുക്കുക. ജമാഅത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കാനും ദരിദ്രരെ സഹായിക്കാനുമായി സാമ്പത്തികമായി ത്യാഗം ചെയ്യുക. ഇതിനുവേണ്ടി ജമാഅത്തിൽ ചന്ദ്രവ്യവസ്ഥിതിയും നിലവിലുണ്ട്. ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) മുതൽ ഇന്നേവരെ വിവിധഘട്ടങ്ങളിൽ വലീഫമാർ ചന്ദ്രയുടെ കാര്യം ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തി കൊണ്ടുവരുന്നു. ചിലത് താൽക്കാലികമായ ആഹ്വാനങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ ചിലത് സ്ഥിരമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. മാസംതോറും മുടക്കം കൂടാതെ അഹ്മദി ചന്ദ്ര അയക്കണമെന്ന് ഹസ്റത്ത് മസീഹ്

മൗഊദ് (അ) പറയുകയുണ്ടായി.

സക്കാത്ത് എല്ലാവർക്കും ബാധകമായ ഒന്നല്ല. എല്ലാവർക്കും നിർബന്ധവുമല്ല. എന്നാൽ ജമാഅത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് മറ്റുചന്ദ്രങ്ങൾ ജമാഅത്തിൽ നിലവിലുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിലേക്ക് പൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. സാമ്പത്തികമായ ത്യാഗം ചെയ്യലും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ കല്പനകളിൽ ഒന്നാണ്. വിശുദ്ധവുർആന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ 'യുഖീമൂനസ്സലാത്ത' എന്നു പറഞ്ഞുടനെപറഞ്ഞത് 'വമിമ്മാറസഖ്നാഹും യുൻഫിക്കൂൻ' എന്നാണ്. അല്ലാഹു തആല നൽകിയതിൽ നിന്ന് ചെലവഴിക്കുന്നവരാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ. സാമ്പത്തികമായി ത്യാഗം ചെയ്യാൻ പറയുമ്പോൾ തന്ത്രം തേടി നടക്കുന്നവരല്ല അവർ. 'ഞങ്ങൾ സ്വയം അതുചെയ്യുന്നു ഇതുചെയ്യുന്നു, ഞങ്ങളുടെ ഇന്ന സഹോദരനെ സഹായിക്കുന്നു അതുകൊണ്ട് ചന്ദ്രകൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണം' എന്നൊന്നും അവർ പറയുകയില്ല. ഇത് നന്മയിൽ നിന്ന് പിന്നാക്കം പോകുന്ന കാര്യമാണ്. ആത്മാവിന്റെ ചതിയാണ്.

പിന്നീട് പറഞ്ഞു: കുടുംബക്കാരോട് നല്ലരീതിയിൽ പെരുമാറുക, അവരെ നോക്കുക. അവരുടെ വികാരത്തെ മാനിക്കുക. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും പരിഗണിക്കുക.

ഹസ്റത്ത് മുആദ് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഞാൻ നബി (സ) തിരുമേനിയോട്, എന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകുന്നതും നരകത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റിനിർത്തുന്നതുമായ എന്തെങ്കിലും കർമ്മം പറഞ്ഞുതരാൻ പറഞ്ഞു. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ ചോദിച്ചത് വളരെ വലുതും പ്രയാസകരവുമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്. എന്നാൽ അല്ലാഹു തൗഹീഖ് ചെയ്താൽ ഇത് വളരെ എളുപ്പവുമാണ്. നീ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക. അവനോട് ആരെയും പങ്ക് ചേർക്കാതിരിക്കുക, നമസ്കരിക്കുക, വീഴ്ച വരുത്താതെ സക്കാത്ത് കൊടുക്കുക, റമളാനിലെ നോമ്പ് പിടിക്കുക. വഴിച്ചെലവുണ്ടെങ്കിൽ ബയ്ത്തുല്ലായിൽ പോയി ഹജ്ജ് ചെയ്യുക.'

എല്ലാവിധ സൗകര്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ സാഹചര്യം അനുവദിക്കുന്നെങ്കിൽ സമാധാനാന്തരീക്ഷമാണെങ്കിൽ ഹജ്ജ് ചെയ്യുക.

പിന്നീട് അവിടന്ന് ചോദിച്ചു. ഞാൻ നന്മയുടേയും സൽക്കർമ്മത്തിന്റേയും കവാടങ്ങളെ കുറിച്ച് പറഞ്ഞുതരട്ടെ? കേൾക്കുക, പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള പരിചയാണ് നോമ്പ്. സദഖ പാപത്തിന്റെ അഗ്നിയെ, വെള്ളം അഗ്നിയെ അണയ്ക്കുന്നതുപോലെ അണച്ചുകളയുന്നു. രാത്രിയുടെ മധ്യനേരത്ത് എഴുന്നേറ്റ് നമസ്കരിക്കുന്നത് മഹത്തായ പ്രതിഫലം കിട്ടാൻ കാരണമാകും. പിന്നീട് അവിടന്ന് ഈ വചനം ഓതി.

لَا تَأْتِي جُنُودَهُمْ عَلَى الْمَوْتِ

“അവരുടെ ശരീരഭാഗങ്ങൾ അവരുടെ ശയ്യാ തലങ്ങളിൽ നിന്ന് തഹജ്ജൂദ് നമസ്കരിക്കാൻ വേറിട്ടുപോകുന്നു.” (32:17)

പിന്നീട് അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'ദീനിന്റെ മുഴുവൻ വേരും അതിന്റെ നെടും തുണും അതിന്റെ അഗ്രവും പറഞ്ഞുതരട്ടെ?' അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! തീർച്ചയായും അങ്ങേ പറഞ്ഞുതന്നാലുമെന്ന് ഞാൻ അറിയിച്ചു. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'ദീനിന്റെ വേര് ഇസ്ലാമാണ്. അതിന്റെ നെടുംതൂണാണ് നമസ്കാരമാണ്. അതിന്റെ അഗ്രം ജിഹാദാണ്.' പിന്നീട് അവിടന്ന് ചോദിച്ചു, 'ഈ ദീനിന്റെ മുഴുവൻ സംക്ഷിപ്തവും ഞാൻ നിനക്കുപറഞ്ഞുതരട്ടെ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു, 'പറഞ്ഞുതന്നാലും അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ!' നബി (സ) തിരുമേനി തന്റെ നാവ് പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, 'ഇതിനെ തടഞ്ഞുവെയ്ക്കുക.' ഞാൻ ചോദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങളോട് ചോദിക്കുമോ?. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: നിന്റെ ഉമ്മ നിന്നെ കളഞ്ഞുകുളിക്കട്ടെ!. (വിഷമം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അറബിയിൽ പറയുന്ന ഒരു ചൊല്ലാണിത്.) ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്ന് കൊയ്തെടുത്ത വിളവുകാരണത്താലാണ് നരകത്തിൽ മുഖം കുത്തി വീഴുന്നത്. അതായത് തങ്ങളുടെ ദോഷകരമായ സംസാരങ്ങളും അനവസരത്തിലുള്ള വർത്തമാനങ്ങളും കാരണത്താലാണ് നരകത്തിൽ പതിക്കുന്നത്.

ഇതിൽ ആദ്യ നിവേദനത്തിൽ പെടാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റമളാനിലെ നോമ്പിനെ കുറിച്ചും ഹജ്ജിനെക്കുറിച്ചും ഇതിലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നബി (സ) തിരുമേനിയ്ക്ക് തന്റെ ഉമ്മത്ത് നേരായപാതയിൽ സഞ്ചരിക്കണമെന്ന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി വേറെ പല സൽക്കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും തുറന്ന നിലയിൽ അവിടന്നു തന്നെ വിവരിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. നോമ്പ് നിങ്ങളെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കും. ദാനധർമ്മങ്ങൾ, സാമ്പത്തികത്യാഗം തുടങ്ങിയവ നരകത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും. തഹജ്ജൂദ് നമസ്കരിക്കുക എന്നത് വലിയ പ്രതിഫലമുള്ള കാര്യമാണ്. പിന്നീട് ഇതിന്റെ വലിയ ജിഹാദും പറഞ്ഞുതന്നു.

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ ജിഹാദ് എന്താണ്? വാളെടുത്തുള്ള ജിഹാദ് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. യുദ്ധവും, കലഹവും ദീനിൽ ഹറാമാണെന്ന് അവിടന്ന് പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ജിഹാദുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ശരീരേഷ്ടയോടുള്ള പോരാട്ടമാണ്. ആത്മാവിനെ തിന്മയിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞ്, നന്മയിൽ നില നിറുത്തുന്നതിനേയും, നന്മയിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറുന്നതിനേയുമാണ് ഇവിടെ ജിഹാദ് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. സാമ്പത്തികത്യാഗമാണ് ജിഹാദുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. തെളിവുകൾ കൊണ്ട് ശത്രുവിനെ നിശബ്ദരാക്കുക എന്നതാണ് ജിഹാദ്. ഇന്ന് ദജ്ജാൽ തന്റെ ചതി പ്രയോഗത്താൽ മുസ്

ലിംകളെ അവരുടെ ദീനിൽ നിന്ന് തെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ദജ്ജാലിനെതിരെ, അവർ പ്രയോഗിക്കുന്നതായ ആയുധം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ നേരിടുക എന്നതാണ് ജിഹാദുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം. അവർ തങ്ങളുടെ സാഹിത്യങ്ങളിലൂടെയാണ് ജിഹാദു ചെയ്യുന്നത്. അഹ്മദിയ്യാജമാഅത്തും സാഹിത്യങ്ങൾ മുഖേനയാണ് ജിഹാദുചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ ഭൂമിയിൽ നിലനാട്ടുന്നതിന്റെ പേരാണ് ജിഹാദ്. ഇതിനെയാണ് നബി(സ) തിരുമേനി ജിഹാദെ അക്ബർ എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പിന്നീട് ദീനിന്റെ സംക്ഷിപ്തം അവിടന്ന് വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. അതെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ എപ്പോഴും നല്ലകാര്യങ്ങൾ പറയുക എന്നതാണ്. നന്മ ഉപദേശിക്കുക. ജനങ്ങളെ ഒരിക്കലും നാവുകൊണ്ട് വേദനിപ്പിക്കരുത്. കയ്പു സംസാരം കൊണ്ട് ആരുടേയും വികാരത്തെ വ്രണപ്പെടുത്തരുത്. കാരണം നിങ്ങളുടെ സംസാരം തന്നെയാണ് നിങ്ങളെ നരകത്തിലെത്തിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ മർദ്ദിതന്റെ ദുഃഖ ജ്വലിച്ചുയരും. ആ ജ്വല ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ നന്മകളേയും കരിച്ചുകളയും. നന്മയിൽ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ നാവ് എപ്പോഴും പരിശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായിരിക്കും.

ഹസ്റത്ത് അബൂഹുറയ്റ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഒരു മുസൽമാന് മറ്റൊരു മുസൽമാന്റെ മേൽ അഞ്ച് കടമകളുണ്ട്. സലാം മടക്കുക, രോഗിയായാൽ സന്ദർശിക്കുക, ജനാസയിൽ പങ്കെടുക്കുക, ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുക, തുമ്മുമ്പോൾ അൽഹംദുലില്ലാഹ് എന്നുപറഞ്ഞാൽ യർഹമുക്കുല്ലാഹ് എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് മറുപടി പറയുക.'

മറ്റൊരുനിവേദനത്തിൽ വേറൊരുകാര്യംകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നീ അവനെ കണ്ടാൽ അവനോട് സലാം പറയുക. അവൻ നിന്നോട് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചാൽ നന്മനിറഞ്ഞുള്ള അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

ഇതാണ് നന്മകൾ പരത്തുന്നതിനും, അതിൽ മുന്നേറുന്നതിനുമുള്ള രീതികൾ. ഇത് നബി(സ) തിരുമേനി നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നതാണ്. ഇതിൽ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ മനോഹരമായ ഒരു സമൂഹം നിലവിൽ വരും. അത് നന്മ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സമൂഹമായിരിക്കും. അത് നന്മയിൽ മാത്രം മുന്നോട്ടുകുതിക്കുന്ന സമൂഹമായിരിക്കും. ഇവിടെ പരസ്പരം ദുഃഖ ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും. നന്മക്കായുള്ള അഭിപ്രായവും പരസ്പരം നൽകുന്നുണ്ടാകും. നന്മയിൽ പിന്നാക്കം പോകുന്നവരെ കൈപിടിച്ച് കൂടെ നിറുത്തുന്നവരുടെ സമൂഹമായിരിക്കുമത്.

ഹസ്റത്ത് അബൂഹുറയ്റ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഏതൊരു നന്മയിൽ ഒരുവൻ മികച്ചുനിൽക്കുന്നുവോ അവനോട് ആ നന്മയുടെ വാതി

ലിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിനകത്ത് പ്രവേശിക്കാൻ വിളിച്ചു പറയപ്പെടും. നമസ്കരിക്കുന്നവരെ നമസ്കാരത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽനിന്നും ജിഹാദു ചെയ്തവരെ ജിഹാദിന്റെ വാതിൽക്കൽനിന്നും നോമ്പുകാരെ റയ്യാൻ വാതിൽക്കൽ നിന്നും നിർബന്ധദാനം നൽകിയവരെ ദാനത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്നും വിളിക്കും. ഹുസുർ(സ)ന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട് ഹസ്റത്ത് അബൂബക്കർ (റ) ചോദിച്ചു. എന്റെ ഉമ്മയും ബാപ്പയും അങ്ങയ്ക്ക് ബലിയാണ്. (ഞാൻ അങ്ങയെ ആദരിക്കുന്നു.) ഈ വാതിലുകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാതിൽക്കൽ നിന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവന് ഒരു വിഷമവുമില്ല. (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവനു പ്രവേശിക്കാം) എന്നാൽ, എല്ലാവാതിലുകളിൽ നിന്നും ആരെങ്കിലും വിളിക്കപ്പെടുമോ?. നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'അതെ താങ്കൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.' (ബുഖാരി, മുസ്ലിം)

ഇതാണ് യഥാർത്ഥ നന്മയിൽ മുന്നേറുന്നവരുടെ നടപടിയും ആഗ്രഹവും. എല്ലാ വാതിലിലൂടെയും കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ! അതുകൊണ്ട് എല്ലാതരം നന്മയും ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നരകത്തിനും വാതിലുകളുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചില പാപികൾക്ക് നരകത്തിന്റെ വാതിലുകൾ ജനത്തിൽ കടക്കുന്നതിന് തടസ്സമാകും. കൂടുതലും കുറവും നന്മചെയ്യുന്നവരുണ്ടാകും. ഒരു നന്മ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റുനന്മകളിലും വളരാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ ഒരു നന്മ അതിന്റെ പാരമ്യതയിലെത്തുമ്പോൾ അവിടെ നിന്ന് അവന് വിളിയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് പാപം ചെയ്താലും പ്രശ്നമൊന്നുമില്ലെന്ന് കരുതരുത്. ബാക്കിനന്മ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ എന്ന് കരുതരുത്. ആരുടെയെങ്കിലും അവകാശം പിടിച്ചെടുത്താലും സാരമില്ല, നമസ്കാരം കൂടുതൽ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ മതി എന്നുള്ളതും ശരിയായ ചിന്താഗതിയല്ല. സന്ദർഭോചിതമാണ് ഇവിടെ കാര്യങ്ങൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മറ്റുസ്ഥലത്ത് വേറെ കാര്യവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അതുകൊണ്ട് എല്ലാതരം നന്മയിലും മുന്നേറുന്നതിനും തിന്മ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും ശ്രമം ഉണ്ടാവേണ്ടതാണ്. പിന്നീടെന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടായാലും അല്ലാഹു വിളിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്. എന്തായാലും നമ്മളിൽ താല്പര്യമുണ്ടാക്കാനാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ഹസ്റത്ത് അബൂഹുറയ്റ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! പ്രതിഫലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ സദഖ എന്താണെന്ന് അയാൾ ചോദിച്ചു. നബി (സ) പറഞ്ഞു: നീ ആരോഗ്യവാനായിരിക്കുകയും നിനക്ക് ധനം ആവശ്യമുണ്ടാകുകയും അത് നീ ആഗ്രഹിക്കുകയും ദാരിദ്ര്യത്തെ ഭയക്കുകയും ക്ഷേമം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപ്പോഴെങ്കിലും നീ സദഖ കൊടുക്കു

ന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സദഖ. സദഖ കൊടുക്കുന്നതിന് താമസം വരുത്താതിരിക്കുക. അങ്ങനെ മരണം തൊണ്ടക്കുഴിയൽ എത്തുമ്പോൾ ഇന്നയാൾക്ക് ഇത്ര കൊടുക്ക്, ഇന്നയാൾക്ക് ഇത്ര കൊടുക്ക് എന്ന് പറയുന്നപോൾ ഉണ്ടാകരുത്. വാസ്തവത്തിൽ അപ്പോൾ ആ പണം നിന്റേതല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടാകും.

അതായത് മരിക്കാൻ പോകുന്നവന്റെ നിയന്ത്രണം അപ്പോൾ അവന്റെ ധനത്തിനുമേൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

വസിയ്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇതുതന്നെയാണ്. ചിലയാളുകൾ യുവത്വകാലത്ത് നല്ല സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ വസിയ്ക്കുന്നത് ചെയ്യാറില്ല. വാർധക്യം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ, മരണത്തോട് തൊട്ടടുക്കുമ്പോൾ വസിയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഫോറം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. അപ്പോൾപിന്നെ, ഞങ്ങളുടെ വസിയ്ക്കുന്നത് സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന് പരാതി ഉയരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നന്മചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, നന്മചെയ്യേണ്ട പ്രായത്തിൽ നന്മചെയ്യേണ്ടതാണ്. സ്വയം തനിക്ക് ആവശ്യമെന്നു കണ്ടാൽ പത്തിലൊരുഭാഗം വസിയ്ക്കുന്നത് ചെയ്യുക.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നു: മനുഷ്യൻ അവന്റെ നിർബന്ധകടമകൾ നിറവേറ്റുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇൽഹാം ഇറക്കുക, സ്വപ്നങ്ങൾ കാണിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. ഇതിൽ അഹങ്കരിക്കരുത്. സ്വന്തം കർമ്മങ്ങൾ ശരിയാക്കിയെടുക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

إِنَّ الرِّبِّيَّ أَمْرًا وَعَلِيمًا خَلْقًا وَأَوَّلِيًّا كَرِيمًا
عَلِيمًا بِنِيَّتِهِ

“വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ അവർ തന്നെയാണ് സൃഷ്ടികളിലേറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടർ.” (98:8)

അല്ലാതെ സ്വപ്നങ്ങളും ഇൽഹാമുകളും ഉണ്ടാകുന്നവരാണ് സൃഷ്ടികളിൽ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടർ എന്നു പറഞ്ഞില്ല. വിശ്വസിക്കുന്നവരും സൽക്കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് സൃഷ്ടികളിലേറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടർ. നാലു സ്വപ്നങ്ങളുണ്ടായാൽ ഞങ്ങൾ പുണ്യാത്മാക്കളായി എന്നു കരുതുന്നത് നന്മയല്ല. നന്മയിൽ മുൻ കടക്കുക എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സത്യമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുക എന്നതല്ല. ഇന്നയാൾക്ക് സത്യമായ സ്വപ്നങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് അയാളെക്കൊണ്ട് ദുആ ചെയ്യിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞ് ആളുകളും ചിലരെ വഴിതെറ്റിക്കാറുണ്ട്. ശരിയാണ്. ഇൽഹാമും സത്യമായ സ്വപ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്ന ആളുകളുണ്ടാകും. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി എല്ലാത്തരം നന്മയിലും മുന്നോട്ടുകുതിക്കുക

എന്നതാണ്. സത്യമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ഒരു തരത്തിലുള്ള വലിപ്പത്തവും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അതും കൂടുതലായി അല്ലാഹു വിലേക്ക് കുനിയുന്നതിനും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ അധികമായി ചെയ്യുന്നതിനും കാരണമായിത്തീരണം. സത്യമായ സ്വപ്നം കാണുന്നത് ഒരു നന്മയായിട്ട് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) പറയുന്നില്ല.

വീണ്ടും അവിടന്ന് പറയുന്നു: ആദ്യം മനുഷ്യവംശം ഒരു ജനത പോലെയായിരുന്നു. പിന്നീട് അവർ മുഴുലോകത്തും വ്യാപിച്ചു. അല്ലാഹു തന്മൂലം അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ എളുപ്പമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരെ പല ജനതകളായി തിരിച്ചു. ഓരോ ജനതയ്ക്കും അവർക്ക് ചേരും വിധം ഒരു മാർഗ്ഗം നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ പറയുന്നു.

فَجَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ لُّغَةً وَمَثَلًا

(5:49) وَكَانَ بَيْنَهُمْ قُرْبَىٰ مِمَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ لُّغَةً

നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തമായ ആത്മീയ നിയമവും പ്രകടമായ ഭൗതിക മാർഗ്ഗവും നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധ പ്രകൃതിയുടെ വിത്തുകൾ വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിലൂടെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. അതുകൊണ്ട് അല്ലയോ മുസ്ലിംകളെ, എല്ലാ നന്മകളേയും ഓടിച്ചെന്ന് നിങ്ങൾ എടുത്തുകൊള്ളുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ സകല ജനതയുടേയും സമുച്ചയമാണ്. പരിശുദ്ധമായ പ്രകൃതിയാണ് നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ളത്.

പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ എല്ലാജനതകളുടേയും സമുച്ചയമാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ ജനതകളിലേയും നന്മയും നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാവണം. അത് നേടിയെടുക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് അഹ്മദികളായ നമ്മോടു തന്നെയാണ് ഈ കല്പനയുള്ളത്. ഇതിൽ വിവിധ ജനതകളിലെ സൽപ്രകൃതക്കാരും പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം ഇതുകൂടിയാണ്. ഓരോരുത്തരും പരസ്പരം ഇത്തരത്തിലുള്ള നന്മകരസ്ഥമാക്കുക.

വീണ്ടും അവിടന്ന് പറയുന്നു: ഇസ്ലാമിൽ മനുഷ്യന്റെ മൂന്നു സംഘങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഖാലിമുൻല്ലി നഹ്സിഹി, മുഖ്തസിദുൻ, സാബിഖുൻ ബിൽഖയ്റാത്ത്. ഖാലിമുല്ലിനഹ്സിഹീ ദോഷപ്രവണമായ ആത്മാവിന്റെ പിടിയിൽ ഒതുങ്ങിയവരാണ്. അവർ പ്രാരംഭ പദവിയിലാകുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ അതു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുഖ്തസിദ് മധ്യമ നിലയിലുള്ളവരാണ്. ഇവർ ദോഷ പ്രവണമായ ആത്മാവിൽ നിന്ന് മോചിതരാണെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടെ അതിൽ വീണുപോകുന്നു. പക്ഷെ അവർ അതിൽ ലജ്ജിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ അതിൽ നിന്ന് അവർക്ക് മോചനം കിട്ടിയിട്ടില്ല.

എന്നാൽ സാബിഖുൻ ബിൽഖയ്റാത്തിൽപ്പെട്ടു വരിൽ നിന്ന് നന്മയേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അവർ അതിൽ ഏറ്റവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുപോകുന്നു. അവരുടെ അനക്കമടക്കമെല്ലാം പ്രകൃതിപരമായ നിലയിലുള്ളതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടാകും. അവരിൽ നിന്ന് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ. അവരുടെ ദോഷ പ്രവണമായ ആത്മാവ് തികച്ചും മരിച്ചുപോകുന്നു. അവർ മുതുമുള്ള അവസ്ഥയിലായിരിക്കും. അവരിൽ നിന്ന് സൽക്കർമ്മങ്ങളുണ്ടാകുന്നത് ഒരു സാധാരണ പ്രവൃത്തിപോലെയാണ്. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ പക്കൽ നന്മയെന്നുതോന്നുന്ന ചിലകാര്യങ്ങൾ പോലും അവരുടെ പക്കൽ പാപമായിരിക്കും.

വീണ്ടും അവിടന്ന് പറയുന്നു: ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തതും, വിലയില്ലാത്തതുമായ സാധനങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ട് ആർക്കും നന്മ ചെയ്തു എന്ന് വാദിക്കാൻ പറ്റുകയില്ല. നന്മയുടെ വാതിൽ ഇടുങ്ങിയതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത സാധനങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ കടക്കാമെന്ന് ആരും ആഗ്രഹിക്കേണ്ട. കാരണം ഖുർആൻ വ്യക്തമായും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

لَنْ يَنْفَعَكَ مَالُكَ وَلَا بَنُوكَ إِذَا دَخَلْتَ الْقَبْرَ

‘നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതും നിങ്ങൾ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിക്കുന്നതുമായ വസ്തുക്കൾ ചെലവഴിക്കുന്നതുവരെ, സ്നേഹിതന്റേയും പ്രിയപ്പെട്ടവന്റേയും പദവി നിങ്ങൾക്കുകിട്ടുകയില്ല.’ (3:93)

നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥമായ നന്മ സ്വായത്തമാക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, എങ്ങനെ വിജയിക്കാനും ലക്ഷ്യം നേടാനുമാണ്? സ്വഹാബിമാർ സൗജന്യമായിട്ടാണോ ഈ പദവിയിലെത്തിയത്? ഭൗതികമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കാൻ എത്രത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പ്രയാസങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെ വിഷമിച്ചാൽ, എവിടെയെങ്കിലും ചെന്നിട്ട് ഒരു ചെറിയ സ്ഥാനം ലഭിക്കും. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മനസ്സിന് ശാന്തിയും ഹൃദയത്തിന് സമാധാനവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും യജമാനനായ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയുടെ അടയാളവുമായ *റജിയല്ലാഹുഅൻഹും* എന്ന പദവി അങ്ങനെയങ്ങ് എളുപ്പത്തിൽ കിട്ടുമോ?

അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയാണ് യഥാർത്ഥ സന്തോഷം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്. അത് താൽക്കാലികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കാതെ ലഭിക്കുകയില്ല. ദൈവപ്രീതിയുടെ സമ്പാദനം മുഖേന, ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കാര്യമാക്കാത്തവർ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. കാരണം

അനശ്വരമായ സന്തോഷവും ശാശ്വത സൗഖ്യത്തിന്റെ പ്രകാശവും ഈ താൽക്കാലികബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുശേഷം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ആഹ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. ഓരോ തരത്തിലുള്ള നന്മയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതിനുവേണ്ടി സ്ഥിരനിഷ്ഠയോടെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരും. ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് നന്മപ്രവർത്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, എന്നെന്നേക്കുമുള്ള സന്തോഷവും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്നതാണ്.

വിശുദ്ധഖുർആനിൽ എല്ലാകല്പനകളേയും അപേക്ഷിച്ച് തഖ്വ കൈകൊള്ളാനും, തിന്മ ഉപേക്ഷിക്കാനും താക്കീതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാരണം, എല്ലാ തിന്മകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശക്തി തഖ്വ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ നന്മയിലേക്കും ഓടാനുള്ളകരുത്ത് അത് നൽകുന്നു. ഇത്രമാത്രം ഉന്നി പറയാനുള്ളതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ തഖ്വ എല്ലാരംഗങ്ങളിലും മനുഷ്യന്റെ സമാധാനത്തിനുള്ള ഏലസാണ്. എല്ലാ ഫിത്നകളിൽ നിന്നും സുരക്ഷിതനായിരിക്കാനുള്ള നല്ല ഒരു കോട്ടയാണ്. മറ്റുള്ളവർ കൂടുങ്ങി കിടക്കുന്ന നിരർത്ഥകവും ഭയാനകവുമായ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മുത്തഖിയായ മനുഷ്യന് ഇതു മുഖേന രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയും. എതിരാളികൾക്ക് ആക്ഷേപിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയും.

നമ്മൾ നന്മകളെ സ്വീകരിക്കുന്നവർ മാത്രമാകാതെ, അതിൽ മത്സരിച്ച് മുന്നേറുന്നവരാകാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നൽകുമാറാകട്ടെ. തഖ്വയുടെ ഉന്നതമായ നില കരസ്ഥമാക്കാൻ അവൻ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ. നമ്മുടെ ഓരോ വാക്കും പ്രവൃത്തിയും നമ്മുടെ ഇരുത്തവും നിൽപ്പുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കനുയോജ്യമായിരിക്കട്ടെ. ഇന്നുമുതൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ജൽസയുടെ ഈ ദിനങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ഇതിന്റെ അനുഗ്രഹം കരസ്ഥമാക്കുന്നവരാക്കി തീർക്കുമാറാകട്ടെ. പരസ്പരം കടമകൾ നിറവേറ്റി തീർക്കുന്നവരാക്കി തീർക്കട്ടെ. അതിഥികളും, ആതിഥേയരും പരസ്പരം ആവശ്യങ്ങൾ നോക്കിക്കണ്ടുചെയ്യുന്നവരും ഏതൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണോ ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളത് അതായത്-നന്മകൾ പഠിക്കുന്നതിനും നന്മകൾ പരത്തുന്നതിനും അതിൽ പരസ്പരം മത്സരിച്ച് മുന്നേറുന്നതിനും-ആ ഉദ്ദേശ്യം കരസ്ഥമാക്കിത്തീർക്കുന്നവരാക്കി തീർക്കട്ടെ. ഇബാദത്തിന്റെ ഉന്നതമായ നില കരസ്ഥമാക്കുന്നവരാക്കിത്തീർക്കട്ടെ. സാമ്പത്തികത്യാഗത്തിന്റെ ഉന്നതനിലകരസ്ഥമാക്കി തീർക്കുന്നവരാക്കിത്തീർക്കട്ടെ. അല്ലാഹു തആല എല്ലാവരേയും, ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് തന്നെ വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ദുആയുടേയും അവകാശികളാക്കിത്തീർക്കട്ടെ.

വിവർത്തനം : മുഹമ്മദ് ഇസ്മായീൽ H.A ആലപ്പുഴ

JUMUA KHUTHBA
HADHRAT MIRZA MASROOR AHMAD
KHALIFATHUL MASIH - V
on 10- 09- 2004 at
Baithul Islam, Belgium.

Page Layout & Type Set : Majlis Khuddamul Ahmadiyya, Kakkanaad
Published by : Majlis Khuddamul Ahmadiyya, Kerala